

Сучасна метрологічна система України діє в межах двох метрологічних концепцій оцінювання результатів вимірювання: концепції похибки (вимоги Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність») та концепції невизначеності (вимоги ДСТУ ISO/IEC 17025).

Методи оцінювання невизначеності вимірювань, як і методи оцінювання похибки, базуються на засобах теорії ймовірності та математичної статистики (ДСТУ-Н РМГ 43).

Вирішення організаційних питань для функціонування двох метрологічних концепцій, які забезпечують однаковими (спільними) заходами (рис. 1), спрямовані на досягнення єдності вимірювань, але саме існування двох метрологічних концепцій суперечить їй. Крім цього, підприємства повинні двічі фінансувати метрологічні лабораторії, витрачаючи кошти на:

- метрологічну атестацію ЗВТ (впроваджуючи нові ЗВТ);
- повірку ЗВТ (вимоги Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність»);
- калібрування ЗВТ (вимоги ДСТУ ISO/IEC 17025).

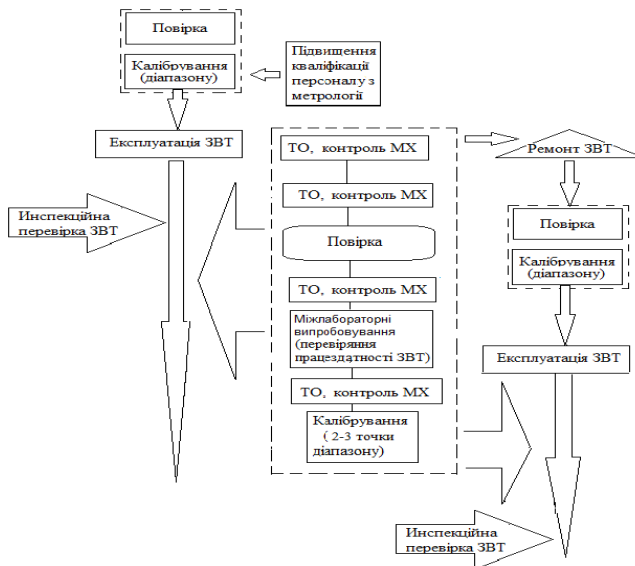

Рис. 1. Схема забезпечення придатності ЗВТ до використання